

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **P. Ch.**, zastoupeného JUDr. Zuzanou Juppovou, advokátkou se sídlem Most, Slovenského národního povstání 2654/26, proti žalovanému **řediteli Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Horova 1340/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2023, č. j. 16 Ad 1/2023 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím své zástupkyně žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. HSUL-2663-13/KKŘ-2022, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitelky kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje (dále jen „HZS ÚK“) ze dne 16. 2. 2022, č. j. HSUL-787-8/KKŘ-2022.

[2] Krajský soud řízení o této žalobě výše uvedeným usnesením zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že usnesením ze dne 9. 2. 2023, č. j. 16 Ad 1/2023 - 20, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku, k čemuž

mu určil lhůtu 15 dnů od jeho doručení. Žalobce byl v tomto usnesení rovněž poučen o následcích, které nastanou, nezaplatí-li soudní poplatek ve lhůtě. Zmiňované usnesení bylo zástupkyni žalobce doručeno do datové schránky dne 14. 2. 2023. Poslední den pro zaplacení soudního poplatku tak připadl na středu 1. 3. 2023 (krajský soud nesprávně uvedl rok 2022, nicméně z odůvodnění je zřejmé, že se jedná písarskou chybu - pozn. NSS). Soudní poplatek byl zaplacen až dne 16. 3. 2023 připsáním částky ve výši 3 000 Kč na účet krajského soudu. K úhradě soudního poplatku provedené dne 16. 3. 2023, tj. po marném uplynutí lhůty stanovené v usnesení č. j. 16 Ad 1/2023 - 20, krajský soud proto v souladu s § 9 odst. 1 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) nemohl přihlížet, a proto řízení napadeným usnesením podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou opírá o důvody vyplývající z § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Stěžovatel namítá, že krajský soud nezohlednil, že stěžovatel pozdní zaplacení soudního poplatku sám nezpůsobil a rovněž nezohlednil jeho tíživou finanční situaci, neboť zaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě nebylo možné.

[5] Žalovaný se ve svém vyjádření věnoval věcné otázce posuzovaného případu, již se však krajský soud z důvodu nesplnění procesních podmínek pro meritorní projednání žaloby nezabýval.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 s. ř. s.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že v posuzovaném případě stěžovatel kasační stížností napadl usnesení krajského soudu o zastavení řízení. Takovou kasační stížnost lze opřít pouze o důvody vyplývající z ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Předmětem posouzení kasačního soudu je tak výlučně otázka, zda krajský soud postupoval správně, pokud řízení o žalobě stěžovatele zastavil. Ostatně stěžovatel si je toho vědom, neboť ve své kasační stížnosti uplatnil právě tento kasační důvod.

[9] Podstatou kasační stížnosti je tedy otázka, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení o podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného.

[10] Zákon o soudních poplatcích v § 4 odst. 1 písm. a) zcela jasně stanoví, že poplatková povinnost u poplatku za řízení vzniká podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Samotné nezaplacení soudního poplatku při podání žaloby však bez dalšího k zastavení řízení nevede; předpokladem pro tento postup je, že účastník byl k jeho

pokračování

zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy a že i přesto marně uplynula (dodatečně stanovená) lhůta k jeho zaplacení.

[11] Všechny tyto předpoklady byly v dané věci splněny – krajský soud usnesením ze 9. 2. 2023, č. j. 16 Ad 1/2023 - 20, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a výslovně jej v tomto usnesení poučil o následcích nesplnění výzvy ve stanovené 15denní lhůtě. Stěžovatel tak byl poučen o tom, že nebude-li soudní poplatek v otevřené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 14. 2. 2023; lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 1. 3. 2023, jak správně konstatoval krajský soud. Nejpozději tento den tak bylo nutné, aby stěžovatel odeslal k poštovní přepravě zásilku s vylepenými kolkovými známkami (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz), případně aby nejpozději dne 1. 3. 2023 byla na účet soudu připsána částka odpovídající soudnímu poplatku (k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, nebo ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS). Soudní poplatek však stěžovatel zaplatil převodem na účet soudu až dne 16. 3. 2023, tj. 15 dní po uplynutí stanovené lhůty. Z tohoto pohledu nelze krajskému soudu v jeho postupu ničeho vytknout.

[12] Namítá-li stěžovatel, že měl krajský soud při úvaze o zastavení řízení zohlednit jeho tíživou finanční situaci s tím, že by k ní měl přihlédnout alespoň Nejvyšší správní soud a umožnit tak *opětovné projednání žaloby* před krajským soudem, je nutné stěžovatele upozornit, že k řešení těchto situací slouží primárně institut osvobození od soudních poplatků. Stěžovateli (zastoupenému právním profesionálem) nic nebránilo, aby v řízení u krajského soudu podal žádost o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.), případně aby na výzvu krajského soudu zareagoval ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, byla-li jeho nepříznivá finanční situace jen dočasná. Stěžovatel tak ovšem neučinil a ani krajskému soudu nesdělil žádné okolnosti, které by mu v řádném a včasném zaplacení soudního poplatku bránily. Nejvyšší správní soud dodává, že v § 9 odst. 1 větě třetí zákona o soudních poplatcích je výslovně stanoveno, že „*k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*“; jedná se tak o lhůtu propadnou, jejíž zmeškání nelze prominout.

[13] Lze proto uzavřít, že včasné neuhrazení soudního poplatku stěžovatelem vyvolalo zákonem předpokládaný procesní následek v podobě zastavení řízení o žalobě (§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[14] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, nezbylo mu, než ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, in fine s. ř. s. zamítnout.

[15] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka - žalovaného - v jeho případě nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s daným řízením vznikly náklady převyšující jeho běžné administrativní výdaje spojené s jeho procesním postavením. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladu řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. června 2024

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu